

Evaluation of (cytotoxicity and angiogenesis) of Zinc oxide nanoparticles Synthesized by aqueous extract of Origanum majorana

Somayeh Khaleghi¹ , Jina Khayat Zadeh² , Ali Neamati³

¹ Department of Biology, Mashhad Branch, Islamic Azad University, Mashhad, Iran

² Corresponding author; Department of Biology, Mashhad Branch, Islamic Azad University, Mashhad, Iran

Tel: +985138435050 FAX: +985138435050 Email: j_kh329@yahoo.com

³ Department of Biology, Mashhad Branch, Islamic Azad University, Mashhad, Iran

Citation: Khaleghi S, Khayat Zadeh J, Neamati A. [Evaluation of (cytotoxicity and angiogenesis) of Zinc oxide nanoparticles Synthesized by aqueous extract of Origanum majorana]. J Birjand Univ Med Sci. 2020; 27(1): 56-67. [Persian]

DOI: <http://doi.org/10.32592/JBirjandUnivMedSci.2020.27.1.104>

Received: March 2, 2019

Accepted: August 21, 2019

ABSTRACT

Background and Aim: Zinc oxide nanoparticle (ZnO NPs), Due to its unique properties, such as its anti-cancer and antioxidant properties, it has attracted researchers attention. In the present study, the cytotoxic and anti-angiogenic properties of zinc oxide nanoparticles prepared with the green method from extract Origanum Majorana were investigated.

Materials and Methods: Cytotoxic effects of zinc oxide nanoparticles, By MTT assay on cells of HUVEC ,MDA-MB-231 and Hep-G2 was examined. In order to evaluate the anti-angiogenic effects in an in vivo model, 48 fertile eggs with Ross breed randomly divided into 6 groups Consist of: 4 treatment groups with different concentrations of (125, 250, 500 and 1000 µg / ml) , control and sham groups. After 12 days of incubation, the number and the length of the vessels of the chorioallantoic membrane of chick embryos were assessed. Eventually, data were analyzed using Image J and SPSS software (version 16) and one-way ANOVA and post hoc LSD statistical tests at the significant level ($P < 0.05$).

Results: The results showed that ZnO nanoparticles made the concentration-dependent cytotoxic effects with the amount IC50 values of 60, 15 and 80 µg / ml. The number and length of chorioallantoic membrane vessels and by chick embryos weight and height in treated groups with different concentrations of nanoparticles significantly decreased compared to the control group ($p < 0.05$).

Conclusion: The Zinc oxide nanoparticles produced by the green method from the extract of Marjoram probably with more severe cytotoxic properties for cancerous cells compared to healthy cells and it can also have anti-angiogenic potential.

Key Words: Angiogenesis; Chorioallantoic Membrane; Cytotoxicity; Origanum Majorana; ZnO-NPs

ارزیابی سمیت و آنژیوژن نانو ذره اکسید روی سنتز شده با عصاره آبی گیاه مرزنجوش (Origanum majorana)

سمیه خالقی^۱, جینا خیاطزاده^۲, علی نعمتی^۳

چکیده

زمینه و هدف: نانوذرات اکسید روی (ZnO NPs), با توجه به ویژگی‌های شاخصی همچون خاصیت ضد سرطانی و آنتی‌اکسیدانی که دارد، توجه محققان را جلب کرده است. در مطالعه حاضر، خواص سیتوتوکسیک و ضد رگزایی نانوذرات اکسید روی تهیه شده به روش سبز از عصاره گیاه مرزنجوش (*Origanum majorana*) مورد بررسی قرار گرفت.

روش تحقیق: اثرات سیتوتوکسیک نانوذرات اکسید روی، توسط آزمون MTT بر روی سلول‌های (سلول بند ناف جنبینی) HUVEC (سرطان پستان)، MDA-MB-231 و (سرطان کبد) Hep-G2 مورد بررسی قرار گرفت. بهمنظور ارزیابی اثرات ضد رگزایی در مدل *In vivo* تخم مرغ بارور نژاد Ross بهصورت تصادفی به ۶ گروه شامل: چهار گروه تیمار با غلظت‌های مختلف ۱۲۵، ۲۵۰، ۴۸۰ و ۱۰۰۰ µg/ml و یک گروه شاهد و یک گروه شاهد آزمایشگاهی تقسیم شدند. پس از ۱۲ روز انکوباسیون، تعداد و طول عروق خونی غشای کوریوالانتوئیک جنین جوجه بررسی گردید. در نهایت داده‌ها با استفاده از نرم‌افزارهای آماری J و Image SPSS (ویرایش ۱۶) و با کمک آزمون‌های آماری ANOVA یک‌طرفه و LSD در سطح معنی‌داری $P < 0.05$ تجزیه و تحلیل گردید.

یافته‌ها: نتایج نشان داد نانوذرات اکسید روی، اثرات سیتوتوکسیک واپسنه به غلظت با مقادیر IC₅₀ ۱۵، ۶۰ و ۸۰ میکروگرم در میلی‌لیتر ایجاد کرد. تعداد و طول عروق پرده کوریوالانتوئیک همراه با قد و وزن جنین جوجه در نمونه‌های تحت تیمار با غلظت‌های مختلف نانوذرات به‌طور معنی‌داری نسبت به گروه شاهد کاهش یافت ($P < 0.05$).

نتیجه‌گیری: نانوذرات اکسید روی تولید شده به روش سبز از عصاره گیاه مرزنجوش احتمالاً دارای خصوصیات سیتوتوکسیک شدیدتری برای سلول‌های سرطانی در مقایسه با سلول‌های سالم بوده و می‌تواند دارای پتانسیل ضد رگزایی نیز باشد.

واژه‌های کلیدی: رگزایی؛ پرده کوریوالانتوئیک؛ سمیت سلولی؛ گیاه مرزنجوش؛ نانوذرات اکسید روی

مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی بیرونی. ۱۳۹۹: ۲۷(۱): ۵۶-۶۷.

دریافت: ۱۳۹۷/۱۲/۱۱ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۵/۳۰

^۱ گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد، مشهد، ایران.

^۲ نویسنده مسؤول؛ گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد، مشهد، ایران

آدرس: خراسان رضوی-مشهد- خیابان راهنمایی- نبش راهنمایی ۲۶

تلفن: +۹۸۵۱۳۸۴۳۵۰۵۰- نامبر: +۹۸۵۱۳۸۴۳۵۰۵۰- پست الکترونیکی: j_kh329@yahoo.com

^۳ گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد، مشهد، ایران

مقدمه

پزشکی، استفاده از نانوذرات فلزی از جمله نانوذرات اکسیدروی به عنوان حاملین دارو، شناساگرهای سلول‌های سرطانی و مهارکننده‌های رگ‌زایی است (۵). نانوذرات قادر به هدایت دارویی و شناسایی سلول‌های سرطانی هستند و می‌توانند با فعال نمودن مسیرهای آپوپتوتیک و ضد رگ‌زایی، اثرات درمانی قابل توجهی داشته باشند (۶). روش‌های گوناگونی برای تولید این نانوذرات وجود دارد. روش‌های شیمیایی به دلیل نیاز به ترکیبات و امکانات مختلف، صرفه اقتصادی ناچیزی داشته و خطرات بی‌شماری برای محیط زیست ایجاد می‌کنند؛ در حالی که استفاده از روش‌های حمایت‌کننده طبیعت علاوه بر صرفه اقتصادی، موجب تولید بیشتر و کیفیت بالاتر نانوذرات می‌شود. استفاده از عصاره‌های گیاهی، یکی از مطلوب‌ترین و پرکاربردترین روش‌های تولید نانوذرات به روش دوست‌دار محیط زیست است. در این روش، عصاره به دست آمده از بخش‌های مختلف گیاه از جمله: ریشه، برگ و ساقه، به عنوان ترکیب کاهنده عمل نموده و موجب تولید نانوذرات می‌شود. نانوذرات تولید شده با این روش، دارای اندازه و شکل مناسب بوده و مطالعات مختلف نشان داده است که این نانوذرات، از قدرت سیتوتوکسیک مناسبی در مقایسه با سایر نانوذرات تولید شده به روش‌های شیمیایی برخوردار هستند (۷).

استفاده از فلز روی برای تولید نانوذرات اکسیدروی (ZnO)، موارد استفاده فراوانی در زمینه پزشکی و زیست‌پزشکی پیدا کرده است. این فلز به دلیل داشتن ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی منحصر به فرد، در تهییه کاتالیزگرهای، حسگرهای گاز، نیمه‌رساناهای و مواد عایق اشعه مورد استفاده قرار گرفته است. مطالعات مختلف نشان داده است که نانوذرات اکسید روی دارای توان مناسبی در القای آپوپتوز در سلول‌های سرطانی بوده و قادرند روند رگ‌زایی را در بافت‌های سرطانی سرکوب نمایند (۸).

به منظور تولید نانوذرات اکسید روی، از عصاره گیاه مرزنجوش (*Origanum majorana*) استفاده شد.

سرطان دومین عامل مرگ و میر در کشورهای در حال توسعه و اولین عامل در کشورهای توسعه یافته است. علی‌رغم گسترش روش‌های متنوع درمانی از جمله شیمی‌درمانی، شیوع این بیماری رشد فزاینده‌ای داشته و نیاز به کشف و تولید ترکیبات جدید به منظور مبارزه با آن یکی از اولویت‌های مهم جهانی محسوب می‌شود (۱).

عوامل گوناگونی در ابتلا به سرطان دخیل هستند؛ وراثت، استفاده از الکل و استعمال دخانیات، چاقی و استرس همراه با عوامل محیطی، از جمله مهم‌ترین عوامل دخیل در ابتلا به سرطان می‌باشند. سرطان به دلیل تجمع عوامل آسیب‌رسان و جهش‌های ژنتیکی در سلول‌ها ایجاد شده و موجب تکثیر خارج از کنترل سلول‌ها می‌شود. سلول‌های جهش‌یافته به دلیل آسیب‌های وارد شده تکثیر می‌شوند؛ در نتیجه اکسیژن و مواد مغذی را از دسترس سایر سلول‌ها خارج می‌نمایند (۱). این وضعیت از رشد و تکثیر سلول‌های سالم ممانعت نموده، در حالی که سلول‌های سرطانی با افزایش اندازه موجب ایجاد صدمات فیزیکی شده و یا به سایر بافت‌های بدن حمله می‌کنند و از این طریق موجب گسترش سرطان می‌شوند (۲). نیاز سلول‌های سرطانی به مواد غذایی، اکسیژن و دفع متابولیت‌ها سبب ترشح فاکتورهای شیمیایی شده که رگ‌زایی را افزایش می‌دهد (۱). رگ‌زایی (آنژیوژن) به ایجاد و تکامل رگ‌های جدید از عروق پیشین توسط جوانه‌زدن سلول‌های اندوتیال عروقی اطلاق می‌گردد. این فرآیند در وضعیت فیزیولوژیک از جمله رشد و نمو جنین، تشکیل جفت و ترمیم زخم؛ و شرایط پاتولوژیک از جمله رشد و متاستاز تومور، آرتربیت روماتوئید، بیماری‌های قلبی و عروقی و غیره دیده می‌شود (۳). عدم تطابق سرعت رگ‌زایی با رشد تومور، موجب پدید آمدن ساختار عروقی نامنظم می‌شود که از نشانه‌های بافت سرطانی است (۴). داروهای مختلف نیز پس از عبور از این عروق وارد سلول‌های سرطانی می‌شود (۵).

یکی از بارزترین زمینه‌های استفاده از نانوذاروها در

یک ساعت در دمای 35°C روی همزن مغناطیسی قرار داده شد؛ سود یک مولار، قطره اضافه گردید تا زمانی که محلول به رنگ سفید تغییر پیدا کرد. محلول حاوی نانوذرات ساخته شده به مدت ۲۰ دقیقه و با دور 12000 rpm سانتریفیوژ شد؛ سپس محلول رویی دور ریخته و رسوب سفید رنگ به دست آمده خشک گردید و در ادامه آزمایش‌های بیولوژیک به قرار زیر انجام شد.

۲- کشت سلول:

در این مطالعه، از رده‌های سلولی سرطانی- MDA-MB231 (سرطان پستان)، Hep-G2 (سرطان کبد) و رده سلولی HUVEC (سلول بند ناف جنینی) استفاده شد. این سلول‌ها پس از خریداری از انتستیتو پاستور (تهران، ایران) در محیط حاوی $10\text{ }\mu\text{g/ml}$ سرم جنینی گاو (FBS) (Gibco, USA) و یک درصد آنتی‌بیوتیک استرپتومایسین و $89\text{ }\mu\text{g/ml}$ درصد آنتی‌بیوتیک اسٹرپتومایسین و HUVEC (Gibco, USA) RPMI ۱۶۴۰ (Gibco, USA) برای رده سلولی MDA-MEM (Gibco, USA) برای رده‌های سلولی- MDA-MB231 و Hep-G2 در فلاسک‌های 25 ml لیتری در دمای 37°C درجه سلسیوس، $5\text{ }\mu\text{l}$ درصد دی‌اکسید کربن و $90\text{ }\mu\text{l}$ درصد رطوبت کشت داده شدند. پاساز سلولی در زمانی که $80\text{ }\mu\text{l}$ درصد کف فلاسک‌ها توسط سلول‌ها مفروش شده بود، به انجام رسید. پس از ۲ مرحله پاساز سلولی، سلول‌ها با استفاده از ترکیب تریپسین-EDTA از کف فلاسک جدا شده و با استفاده از لام نئوبار شمارش شدند؛ سپس، تعداد $9000\text{ }\mu\text{l}$ در هر چاهک از پلیت 96 خانه قرار گرفت و سلول‌ها به مدت 24 ساعت در دمای 37°C درجه سلسیوس، رطوبت $90\text{ }\mu\text{l}$ درصد و $5\text{ }\mu\text{l}$ درصد کربن دی‌اکسید انکوبه شدند (۱۱).

۳- بورسی تأثیر سایتو توکسیک نانوذرات اکسید روی:

روش MTT (دی‌متیل تیازول - ۲ و $5\text{ }\mu\text{l}$ دی‌فنیل ترازاولیوم برミد) نوعی روش رنگ‌سنگی است که بر اساس شکستن نمک ترازاولیوم توسط آنزیم میتوکندریایی سوکسینات‌دی‌هیدروژناز صورت می‌پذیرد (۱۰). پس از

مرزنجوش (*Origanum majorana*) دارای ترکیبات مختلفی مانند: فلاونوئیدها، ترپین‌ها و رزمارینیک اسید است. گیاه مرزنجوش دارای کاربرد وسیع برای استفاده ضد میکروبی و آنتی‌اکسیدان است. در طب سنتی از این گیاه به منظور درمان مشکلات گوارشی، اسهال، سوء هاضمه، بی‌خوابی، آسم، دیابت، آلزایمر، سرطان، و فشار خون بالا استفاده شده و اثرات سودمند آن گزارش شده است (۹). در این مطالعه، اثرات سایتو توکسیک نانوذرات اکسید روی تولیدشده به روش سبز با استفاده از عصاره آبی گیاه مرزنجوش بر روی رده‌های سلولی سرطانی- MDA-Hep-G2، HUVEC MB231 و یا سلول‌های طبیعی و مورد ارزیابی قرار گرفت. همچنین اثرات این ترکیب بر رگ‌زایی با استفاده از مدل کوریوآلانتوئیک جنین جوجه (CAM)^۱ بررسی گردید.

روش تحقیق

۱- بیوسنتز نانوذرات اکسید روی با استفاده از عصاره آبی گیاه مرزنجوش:

برای انجام مطالعه حاضر، ابتدا نانوذرات اکسید روی از عصاره آبی گیاه مرزنجوش به روش سبز سنتز شدند. در این روش ابتدا برگ‌های گیاه مرزنجوش (*Origanum majorana*) در فصل بهار از شهر مشهد جمع‌آوری و با آب مقطر به خوبی شستشو داده شد و در درمای اتاق خشک گردید؛ سپس در هاون کوبیده و پودر شد. مقدار 10 g از پودر آسیاب شده گیاه با 100 ml آب مقدار $40\text{ }\mu\text{l}$ درجه سانتی‌گراد با هات پلیت استیرر مخلوط گردید و بعد از یک ساعت از کاغذ صافی واitemen نمره یک عبور داده شد تا عصاره آبی گیاه مرزنجوش تهیه شود. مقدار 90 ml میلی‌لیتر محلول استات روى $46\text{ }\mu\text{l}$ گرم استات روى در 500 ml آب مقطر) با 10 ml میلی‌لیتر از عصاره آبی تهیه شده از گیاه مرزنجوش به مدت

^۱ Chorio allantoic membrane

گروه دوم (گروه شاهد آزمایشگاهی): به نمونه‌های این گروه در روز هشتم ۱۰ میکرولیتر نرممال‌سالین استریل اضافه و تا روز دوازدهم در دستگاه جوجه‌کشی انکوبه شد. برای ساخت اسفنج ژلاتینی، ۵ سی‌سی محلول ۰/۶ درصد آگار در نرممال‌سالین در دمای اتاق تهیه و تا رسیدن به نقطه جوش روی همز منعناطیسی گرم شد؛ سپس به بن‌ماری با دمای ۴۹ درجه منتقل گردید. گروه سوم، چهارم، پنجم و ششم با غلظت‌های ۱۲۵، ۲۵۰، ۵۰۰ و ۱۰۰۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر از نانوذره اکسید روی سنتز شده به روش سبز توسط عصاره آبی گیاه مرزنجوش (*Origanum majorana*) در حجم ۱۰ میکرولیتر بر صفحه ژلاتینی تا روز دوازدهم انکوبه شدند. در روز دوازدهم پس از انکوباسیون، پنجره‌های هر تخم مرغ باز شده و میزان رگزایی به‌وسیله فوتواتسترئومیکروسکوب (مارک Nikon, USA) مورد بررسی قرار گرفت (۱۲، ۱۳).

۵- آنالیزهای آماری:

به‌منظور انجام تحلیل‌های آماری، از نرمافزار SPSS (ویرایش ۱۶) استفاده شد. وزن‌گیری جنین‌جوجه‌ها با ترازوی حساس (حساسیت ۰/۱ میلی‌گرم) و اندازه‌گیری قد جنین‌ها با استفاده از کولیس با حساسیت ۱۰ میکرون به انجام رسید. تعداد و طول انشعابات مویرگ‌های خونی در سطح مقطع یکسان و با استفاده از نرمافزار J Image مورد ارزیابی کمی قرار گرفت. با استفاده از نرمافزار آماری SPSS، از آزمون‌های ANOVA یک‌طرفه و LSD در سطح معنی‌داری $P < 0.05$ استفاده شد. داده‌های به‌دست آمده به‌صورت میانگین \pm انحراف معیار ارائه گردید.

در این مطالعه، در کلیه مراحل آزمایش معیارهای اخلاقی پژوهش رعایت شد و کد اخلاق به شماره IR.IAU.MSHD.REC.1398.046 دانشگاه آزاد اسلامی مشهد اخذ گردید.

انکوباسیون ۲۴ ساعته، سلول‌ها با غلظت‌های مختلف نانوذرات اکسید روی (۱۵/۶، ۳۱/۲، ۶۲/۵ و ۱۲۵ میکروگرم بر میلی‌لیتر) برای رده HUVEC و رده‌های سلطانی به‌مدت ۲۴ ساعت در شرایط انکوباسیون تیمار شدند؛ سپس به هر چاهک میزان ۱۰۰ میکرولیتر محلول ۰/۵ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر MTT اضافه و پلیت به‌مدت ۴ ساعت در تاریکی انکوبه گردید. در ادامه، محیط حاوی MTT تخلیه و به هر چاهک میزان ۱۰۰ میکرولیتر حلال DMSO اضافه شد. پس از ۳۰ دقیقه انکوباسیون، جذب هر چاهک با استفاده از دستگاه الایزا ریدر (Bio-Rad, Model 680) در طول موج ۵۷۰ نانومتر خوانده شد. نتایج به‌دست آمده در این آزمایش، به‌صورت سه بار تکرار بوده و براساس میانگین \pm انحراف معیار استاندارد می‌باشد (۱۱).

۴- آماده‌سازی غشای کوربوالانتوئیک:

این آزمایش به‌منظور ارزیابی اثرات خذ رگزایی نانوذرات اکسید روی تهیه شده به انجام رسید. تعداد ۴۸ عدد تخم مرغ نژاد ROSS از کارخانه مرغداران توس (مشهد، ایران) خریداری شد؛ سپس تخم مرغ‌ها توسط الکل ۷۰ درصد تمیز و به دستگاه جوجه‌کشی (ساخت شرکت درنا سیستم) با دمای ۳۸ درجه سانتی‌گراد و رطوبت ۶۳-۶۵ درصد - به طوری که سر پهنه تخم مرغ‌ها به سمت بالا باشد - وارد شد و کلید چرخش خودکار دستگاه در حالت روشن قرار گرفت. در روز دوم، انکوباسیون به‌وسیله یک پنس استریل و در شرایط استریل (زیر هود لامیلار کلاس ۲) در سمت پهلوی تخم مرغ، پنجره ایجاد و محل آن به‌وسیله پارافین استریل و لامل پوشانده شد؛ در نهایت تخم مرغ‌ها به‌طور تصادفی در ۶ گروه هشت‌تایی به شرح زیر طبقه‌بندی شدند:

گروه اول (گروه کنترل): نمونه‌های مربوط به این گروه در روز نخست در دستگاه جوجه‌کشی قرار داده شد و پس از ۴۸ ساعت از انکوباسیون، برای ایجاد پنجره اقدام گردید و تا روز دوازدهم در همین وضعیت و بدون تیمار انکوبه شدند.

یافته‌ها

غلظت ۵۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر ($22 \pm 1/7$ میلی متر) و غلظت ۱۰۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر ($18/3 \pm 2/3$ میلی متر) نشان دهنده کاهش معنی دار در طول این رگ ها بود. ($P < 0.001$).

تغییر تعداد عروق خونی بعد از تیمار با نانوذرات اکسید روی:

مقایسه میانگین تعداد عروق خونی پرده کوریوآلتئیک در گروه کنترل ($20/1 \pm 6/1$) و شاهد آزمایشگاهی ($1 \pm 21/5$) تفاوت معنی داری را نشان نداد؛ در حالی که مقایسه تعداد عروق خونی میان گروه کنترل و گروه های تیمار شده با نانوذرات اکسید روی شامل غلظت ۱۲۵ میکروگرم بر میلی لیتر ($16/2 \pm 1/5$)، غلظت ۲۵۰ میکروگرم بر میلی لیتر ($12/6 \pm 1/5$)، غلظت ۵۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر ($7/9 \pm 1/1$) تولید شده نشان دهنده کاهش معنی دار در تعداد عروق خونی بود. ($P < 0.001$).

- بررسی قد جنین ها بعد از تیمار با نانوذرات اکسید روی:

مقایسه میانگین قد (فاصله از فرق سر تا نشیمنگاه) جنین های گروه کنترل ($37/2 \pm 1/3$) و شاهد آزمایشگاهی ($37 \pm 0/1$) تفاوت معنی داری را نشان نداد؛ در حالی که مقایسه قد جنین های گروه کنترل با گروه های تیمار شده با نانوذرات اکسید روی تولید شده از عصاره آبی گیاه مرزن جوش شامل: غلظت ۱۲۵ میکروگرم بر میلی لیتر ($36/4 \pm 0/7$ میلی متر)، غلظت ۲۵۰ میکروگرم بر میلی لیتر ($35/1 \pm 1/6$ میلی متر)، غلظت ۵۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر ($35/3 \pm 0/4$ میلی متر) و غلظت ۱۰۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر ($34/1 \pm 1/2$ میلی متر) نشان دهنده کاهش معنی دار قد جنین ها بود. ($P < 0.001$).

1- بررسی اثرات سایتو توکسیک نانوذرات اکسید روی:
 ارزیابی اثرات نانوذرات اکسید روی تهیه شده با عصاره آبی گیاه مرزن جوش به روش سبز بر رده های سلولی، نشان دهنده تأثیرات سایتو توکسیک وابسته به غلظت نانوذرات بود (جدول ۱). میزان IC_{50} به دست آمده برای رده سلولی HUVEC در مدت زمان ۲۴ ساعت ۸۰ میکروگرم بر میلی لیتر و میزان IC_{50} به دست آمده برای رده های سلولی سرطان Hep-G2 و MDA-MB-231 در مدت زمان ۲۴ ساعت به ترتیب: ۱۵ و ۶۰ میکروگرم بر میلی لیتر گزارش شد. نتایج نشان می دهد که درصد زیستایی سلول ها به غلظت نانوذره بستگی دارد. در غلظت کمتر، درصد بقای سلول ها بیشتر بود؛ در حالی در غلظت های بالاتر این سلول ها به میزان بیشتری دچار مرگ و میر شدند.

2- اثرات ضد رگزایی:

در مطالعه حاضر ارزیابی تعداد و طول رگ های مورد بررسی بر پرده کوریوآلتئیک جنین جوجه (CAM) به عنوان یک مدل *In vivo* مورد بررسی قرار گرفت (جدول ۲).

- تغییر طول عروق خونی بعد از تیمار با نانوذرات اکسید روی:

مقایسه میانگین طول رگ های ایجاد شده بر پرده کوریوآلتئیک در گروه کنترل ($34/6 \pm 0/5$ میلی متر) با گروه شاهد آزمایشگاهی ($33/9 \pm 2/5$) نشان دهنده اختلاف معنی دار نبود ($P > 0.05$). میانگین طول رگ های ایجاد شده بر پرده کوریوآلتئیک در گروه کنترل در مقایسه با گروه های تیمار شده با غلظت های مختلف نانوذرات اکسید روی شامل: غلظت ۱۲۵ میکروگرم بر میلی لیتر ($26/8 \pm 0/9$ میلی متر)، غلظت ۲۵۰ میکروگرم بر میلی لیتر ($23/5 \pm 1/9$ میلی متر)،

جدول ۱- تعیین IC₅₀ و مقایسه تعداد سلولی ناشی از اثر نانوذره اکسید روی سنتز شده از عصاره گیاه مرزنجوش بر رده‌های مختلف سلولی پس از ۲۴ ساعت (Mean \pm SD)

سلول	غلظت						P-value	IC ₅₀
	+	۱۵/۶	۳۱/۲	۶۲/۵	۱۲۵			
HUVEC	۱۰۰	۱۰۰	۹۲/۵	۶۰	۳۴/۳۲	*** P<0.001	۸۰	
MDA-MB231	۱۰۰	۵۸/۴	۲۶/۶	۲۵/۵	۱۶/۴	*** P<0.001	۶۰	
Hep-G2	۱۰۰	۸۵/۵	۷۵/۳	۴۸/۶	۱۹/۲	*** P<0.001	۱۵	

روی تولید شده از عصاره آبی گیاه مرزنجوش شامل: غلظت ۲۵۰ میکروگرم بر میلی لیتر ($۳/۱۹\pm 0.17$ گرم)، غلظت ۱۲۵

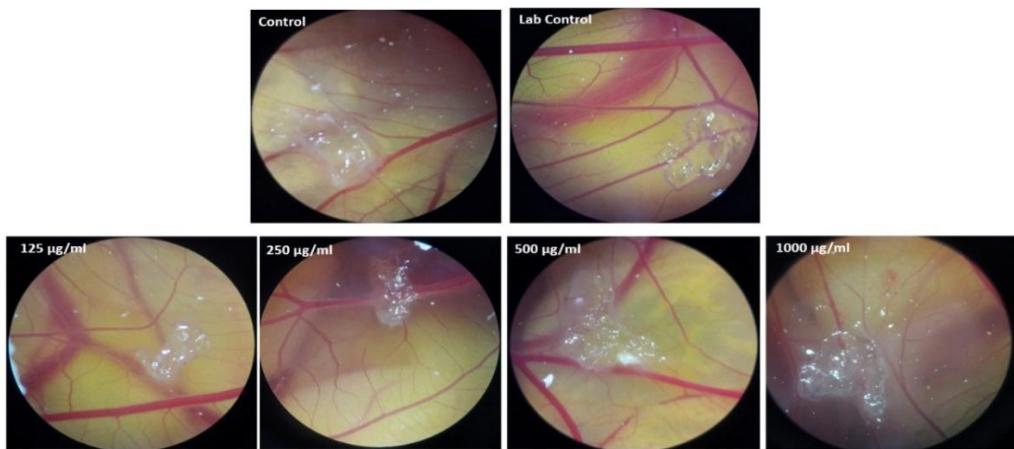
میکروگرم بر میلی لیتر ($۳/۰۸\pm 0.19$ گرم)، غلظت ۵۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر ($۳/۰\pm 0.24$ گرم) و غلظت ۱۰۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر ($۳/۱۲\pm 0.14$ گرم) نشان دهنده کاهش معنی دار در وزن جنین ها بود ($P<0.001$).

- بررسی وزن جنین ها بعد از تیمار با نانوذرات اکسید روی:

مقایسه وزن جنین جوجه های گروه کنترل ($۳/۸۳\pm 0.05$ گرم) در مقایسه با گروه شاهد آزمایشگاهی ($۳/۷۸\pm 0.02$ گرم) تفاوت معنی داری را نشان نداد. یافته های مطالعه حاضر نشان داد میانگین وزن جوجه ها در گروه کنترل در مقایسه با گروه های تیمار شده با غلظت های مختلف نانوذرات اکسید

جدول ۲- مقایسه میانگین طول و تعداد عروق خونی پرده کوربیوآلتونیک، قد و وزن جنین های مورد مطالعه در گروه های شاهد و شاهد آزمایشگاهی و ۴ گروه تیمار شده با غلظت های مختلف نانوذره

گروه	غلظت	میانگین (Mean \pm SD)	انحراف معیار	سطح معنی داری
-کنترل	طول عروق خونی پرده کوربیوآلتونیک جنین جوجه	۳۴/۶	.۰/۵	NS
-کنترل	تعداد عروق خونی پرده کوربیوآلتونیک جنین جوجه	۲۰/۶	۱/۱	NS
-کنترل	قد جنین جوجه	۳۷	۱/۳	NS
-کنترل	وزن جنین جوجه	۳/۸۳	.۰/۰۵	NS
شاهد آزمایشگاهی	طول عروق خونی پرده کوربیوآلتونیک جنین جوجه	۲۲/۹	۲/۵	NS
شاهد آزمایشگاهی	تعداد عروق خونی پرده کوربیوآلتونیک جنین جوجه	۲۱	۱/۵	NS
شاهد آزمایشگاهی	قد جنین جوجه	۳۷	۰/۱	NS
شاهد آزمایشگاهی	وزن جنین جوجه	۳/۷۸	۰/۰۲	NS
۱۲۵ میکروگرم بر میلی لیتر	طول عروق خونی پرده کوربیوآلتونیک جنین جوجه	۲۶/۸	.۰/۹	***P<0.001
۱۲۵ میکروگرم بر میلی لیتر	تعداد عروق خونی پرده کوربیوآلتونیک جنین جوجه	۱۶/۲	۱/۵	***P<0.001
۱۲۵ میکروگرم بر میلی لیتر	قد جنین جوجه	۳۶/۴	۰/۷	*P<0.05
۱۲۵ میکروگرم بر میلی لیتر	وزن جنین جوجه	۳/۱۹	.۰/۱۷	***P<0.001
۲۵۰ میکروگرم بر میلی لیتر	طول عروق خونی پرده کوربیوآلتونیک جنین جوجه	۲۲/۵	۱/۹	***P<0.001
۲۵۰ میکروگرم بر میلی لیتر	تعداد عروق خونی پرده کوربیوآلتونیک جنین جوجه	۱۲/۶	۱/۵	***P<0.001
۲۵۰ میکروگرم بر میلی لیتر	قد جنین جوجه	۳۵/۱	۱/۶	*P<0.05
۲۵۰ میکروگرم بر میلی لیتر	وزن جنین جوجه	۳/۰۸	.۰/۱۹	***P<0.001
۵۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر	طول عروق خونی پرده کوربیوآلتونیک جنین جوجه	۲۲	۱/۷	***P<0.001
۵۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر	تعداد عروق خونی پرده کوربیوآلتونیک جنین جوجه	۱۱	۱	***P<0.001
۵۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر	قد جنین جوجه	۳۵/۳	۰/۴	*P<0.05
۵۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر	وزن جنین جوجه	۳/۲۴	.۰/۱۵	***P<0.001
۱۰۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر	طول عروق خونی پرده کوربیوآلتونیک جنین جوجه	۱۸/۳	۲/۳	***P<0.001
۱۰۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر	تعداد عروق خونی پرده کوربیوآلتونیک جنین جوجه	۷/۹	۱	***P<0.001
۱۰۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر	قد جنین جوجه	۳۴/۱	۱/۲	***P<0.001
۱۰۰۰ میکروگرم بر میلی لیتر	وزن جنین جوجه	۳/۱۲	.۰/۱۴	***P<0.001

شکل ۱- کاهش آنتیبوزندر در سلول‌های تحت درمان با غلظت‌های مختلف نانوذرات اکسیدروی سنتز شده با عصاره آبی گیاه مرزنجوش (*Origanum majurana*) بر پرده کوریوآلانتوئیک در مقایسه با گروه‌های شاهد و شاهد آزمایشگاهی (درشتمنای ۴۰)

اولویت‌های درمانی هستند. یکی از عرصه‌های پیش‌تاز در این زمینه، نانوفناوری است که با ورود به بیولوژی و پزشکی، دستاوردهای قابل توجهی در جهت مبارزه با سرطان داشته است. استفاده از فناوری نانو در پزشکی با هدف غلبه بر بیماری‌های مختلف و سرطان در مقایس نانو، توجه محققان بی‌شماری را جذب نموده و نتایج ارزشمندی به بار آورده است (۱۵). در این مطالعه، اثر نانوذرات اکسید روی تهیه شده از عصاره آبی گیاه مرزنجوش به روش سیز بر سلول‌های سرطانی و نرمال و نیز تأثیر آن بر روند رگ‌زایی در مدل پرده کوریوآلانتوئیک و جنین جوچه مورد ارزیابی قرار گرفت.

روش سیز برای تولید نانوذرات فلزی علاوه بر صرفه اقتصادی، دوستدار محیط زیست بوده و مضرات روش‌های خطرناک شیمیایی را ندارد. در این روش از عصاره گیاهی به عنوان ترکیب احیاکننده استفاده شد. یافته‌های به دست آمده در این مطالعه نشان داد نانوذرات تولید شده با این روش، قدرت سایتوکسیک بیشتری بر سلول‌های سرطانی رده Hep-G2 و MDA-MB-231 در مقایسه با سلول‌های نرمال HUVEC دارند. همچنین نانوذرات بیان شده قادرند روند رگ‌زایی را در مدل *In vivo* پرده کوریوآلانتوئیک جنین جوچه به طور معنی‌داری کاهش دهند ($P < 0.01$). نتایج

بررسی ریخت‌شناسی عروق خونی بعد از تیمار با نانوذرات اکسید روی:

بررسی تعییرات ریخت‌شناسی میزان رگ‌زایی بر پرده کوریوآلانتوئیک تحت تیمار با غلظت‌های مختلف نانوذرات اکسید روی توسط تصاویر گرفته شده زیر فتواسترئومیکروسکوپ نشان داد که افزایش غلظت نانوذرات اکسید روی توانسته تعداد عروق خونی را بر پرده کوریوآلانتوئیک کاهش دهد (شکل ۱).

بحث

پیشگیری از سرطان یکی از مهم‌ترین استراتژی‌های محدود کننده این بیماری در سطح جهان است. ابتلا به سرطان از معضلات اصلی بهداشتی است و پیدا کردن روش‌های درمانی جزء اولویت‌های اصلی سیستم‌های بهداشتی و درمانی در سرتاسر جهان محسوب می‌شود (۱۶). برخلاف تلاش‌های فراوان صورت پذیرفته به‌منظور کاهش مبتلایان به سرطان، این بیماری در سال‌های اخیر گسترش بیشتر یافته است؛ بنابراین یافتن روش‌های درمانی جدید، بهبود بخشیدن روش‌های جاری و کشف ترکیبات جدید دارای قدرت سرکوب‌کنندگی سرطان، از اصلی‌ترین

شد نانوذرات تولید شده با روش سبز می‌توانند اثرات خدّ تکثیری مشابهی بر باکتری‌های گرم مثبت و گرم منفی و قارچ‌ها ایجاد کنند (۱۹).

بر اساس یافته‌های مطالعات اشاره شده و نتایج به دست آمده در مطالعه حاضر می‌توان نشان داد نانوذرات اکسیدروی تولید شده به روش سبز قادرند از تکثیر سلول‌های سرطانی رده Hep-G2 و MDA-MB-231 به صورت وابسته به غلظت ممانعت نمایند. یکی از مهم‌ترین مکانیسم‌های پیشنهاد شده در مورد تأثیر نانوذرات اکسید روی بر سلول‌های سرطانی اثر آپوپوتیک نانوذرات بر این سلول‌هاست (۲۰، ۲۱). عوامل مختلفی از جمله گونه‌های واکنشگر اکسیژن (۲۰) و رادیکال‌های آزاد با تغییر در وضعیت تعادل آتنی اکسیدانی سلول سبب ایجاد استرس اکسیداتیو می‌شوند. در سلول آسیب‌دیده، مسیرهای پیام‌رسانی مختلف از جمله Capase فعال شده و روند آپوپوتوز (مرگ سلولی برنامه‌ریزی شده) فعال می‌شود (۲۲).

یکی از مهم‌ترین عوامل در گسترش توده سرطانی، رسیدن مواد غذایی و اکسیژن به سلول‌های سرطانی از طریق افزایش رگ‌زایی است. در این مطالعه، اثر نانوذرات اکسید روی بر پرده کوریوآلانتوئیک مورد بررسی قرار گرفت. نتایج به دست آمده از مطالعات مختلف نشان دادند نانوذرات اکسید روی تهییه شده به روش سبز از عصاره آبی گیاه مرزنجوش (*Origanum majorana*), به طور معنی‌داری اثرات خدّ رگ‌زایی داشتند. اثرات خدّ رگ‌زایی نانوذرات روی نشان می‌دهد این نانوذرات قادرند از گسترش عروق خونی در اطراف سلول‌های سرطانی ممانعت نمایند (۱۲). بررسی‌های بیوشیمیایی بر روی گیاه مرزنجوش نشان داده که عصاره آبی گیاه مرزنجوش دارای ترکیباتی از جمله: فلاونوئیدها، مشتقان کافیک‌اسید و ترپنین‌هاست که باعث تأثیرات آتنی اکسیدانی و خدّ سرطانی گیاه مرزنجوش شده است؛ همچنین در طب سنتی ایران و سایر سرزمین‌ها از این گیاه در قاعده‌گی‌های دردناک، آرتربیت روماتوئید، اختلالات دستگاه ادراری، اسهال

مطالعه حاضر نشان داد نانوذرات اکسید روی قادرند به صورت وابسته به غلظت، اثرات سایتوتوکسیک بر سلول‌های رده Hep-G2 و MDA-MB-231 ایجاد نمایند؛ به طوری که میزان غلظت تأثیرگذار (IC_{50}) به دست آمده به ترتیب ۱۵ و ۶۰ میکروگرم در میلی‌لیتر بود. سرطان‌های کبد و سینه از خطرناک‌ترین سرطان‌های تهدیدکننده سلامتی انسان هستند و به بافت‌های اصلی بدن حمله می‌کنند. فناوری نانو در درمان این بیماری‌ها، قدم‌های بزرگی برداشته است. در مطالعه انجام شده توسط Wahab و همکاران مشخص شد نانوذرات اکسید روی قادرند به صورت وابسته به غلظت، از تکثیر سلول‌های رده Hep-G2 و MCF-7 ممانعت به عمل آورند. در این مطالعه از غلظت‌های ۲/۵ تا ۱۰۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر نانوذرات اکسید روی برای تیمار سلول‌ها استفاده شد. نتایج حاصل از آزمایش MTT مشخص نمود، این نانوذرات به طور قابل ملاحظه‌ای ($P<0.05$) می‌توانند از رشد و تکثیر سلول‌های فوق ممانعت نمایند (۱۶).

در مطالعه انجام شده توسط Sharma و همکاران نیز نتایج مشابهی گزارش شد. در این مطالعه سلول‌های رده Hep-G2 به مدت ۱۲ ساعت با نانوذرات اکسید روی تیمار شدند. نتایج این مطالعه نشان داد غلظت ۲۰-۱۴ میکروگرم بر میلی‌لیتر از این نانوذرات قادرند به طور معنی‌داری از تکثیر سلول‌های رده Hep-G2 ممانعت کند (۱۷). نتایج به دست آمده از مطالعه Akhtar و همکاران نیز اثرات مشابهی از نانوذرات اکسید روی را بر سلول‌های رده Hep-G2 نشان داد (۱۸).

نتایج به دست آمده از مطالعه Malaikozhundan و همکاران نشان داد سنتز نانوذرات اکسید روی با استفاده از عصاره‌های گیاهی می‌تواند اثرات سایتوتوکسیک بیشتری بر سلول‌های سرطانی رده MCF-7 ایجاد کند. بر اساس این مطالعه، نانوذرات اکسیدروی تولید شده توانستند در غلظت ۵۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر به طور معنی‌داری از تکثیر سلول‌های MCF-7 جلوگیری نمایند. همچنین در این مطالعه مشخص

نانوذرات اکسید روی تهیه شده به روش سبز از عصاره آبی گیاه مرزنجوش قادرند از تکثیر سلولی ممانعت نموده و اثرات ضد رگ‌زایی ایجاد نمایند.

نتیجه‌گیری

به طور کلی می‌توان نتیجه گرفت که غلظت‌های مشخصی از نانوذرات اکسید روی سنتزشده با گیاه آبی مرزنجوش (*Origanum majorana*), باعث کاهش تعداد عروق خونی در ناحیه تیمارشده روی پرده کوریوآلانتوئیک جنین جوجه می‌شود و می‌توان از نانوذرات اکسیدروی در انجام آزمایشات تكمیلی بیشتر و کارآزمایی‌های بالینی ضروری بهمنظور درمان بسیاری از بیماری‌های مرتبط با رگ‌زایی استفاده کرد.

تقدیر و تشکر

محققین لازم می‌دانند مراتب تشکر خود را از مسئولین و کارشناسان آزمایشگاه‌های گروه زیست‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی مشهد ابراز دارند.

تعارض منافع

هیچ‌گونه تعارض منافعی بین نویسندها و عوامل دخیل در این مطالعه اعلام نشده است.

و استفراغ، تب و یرقان، اختلالات تنفسی از جمله سرفه و به عنوان خلط‌آور و آرام‌بخش استفاده می‌شود (۲۳). نتایج حاصل از این مطالعه نشان می‌دهد، استفاده از رقت‌های کمتر این ترکیب، اثر معنی‌داری بر روی تعداد و کاهش عروق خونی در پرده کوریوآلانتوئیک جنین جوجه نداشت، اما با بالارفتن میزان غلظت نانوذرات اکسید روی، میزان رگ‌زایی کاهش یافت. در مطالعه انجام‌شده توسط Sanaeimehr و همکاران مشخص شد، نانوذرات اکسیدروی تهیه شده به‌روش سبز قادرند به‌طور معنی‌داری از رگ‌زایی در مدل پرده کوریوآلانتوئیک تخمرغ جلوگیری نماید (۷). اثر نانوذرات بر تحریک رگ‌زایی نیز در مطالعات مختلف دیده شده است. در مطالعه Mroczek-Sosnowska و همکاران نانوذرات مس، اثرات تحریک‌کننده رگ‌زایی بر مدل پرده کوریوآلانتوئیک تخمرغ ایجاد نمودند (۲۴).

به‌طور کلی نتایج در خصوص اثر نانوذرات بر القای رگ‌زایی یا مهار این فرایند بحث‌برانگیز است. در مطالعه جاری، نانوذرات اکسید روی تهیه شده از عصاره آبی گیاه مرزنجوش، توانستند رگ‌زایی را در مدل پرده کوریوآلانتوئیک تخمرغ کاهش دهد. همچنین علاوه بر کاهش در تعداد و طول رگ‌ها، یافته‌های حاصل از این مطالعه نشان داد نانوذرات قادرند وزن و قد جنین جوجه را نیز به صورت معنی‌داری کاهش دهند. بر اساس یافته‌های مطالعه حاضر،

منابع:

- 1- Moloney JN, Cotter TG, editors. ROS signalling in the biology of cancer. Seminars in cell & developmental biology; 2018: Elsevier.
- 1- Moloney JN, Cotter TG. ROS signalling in the biology of cancer. Semin Cell Dev Biol. 2018; 80: 50-64. doi: 10.1016/j.semcd.2017.05.023.
- 2- Pascoli B, Barbano R, Parrella P. Epigenetics of breast cancer: Biology and clinical implication in the era of precision medicine. Semin Cancer Biol. 2018; 51: 22-35. doi: 10.1016/j.semcan.2018.01.007.
- 3- Rogers MS, D'amato RJ. The effect of genetic diversity on angiogenesis. Exp Cell Res. 2006; 312(5): 561-74. DOI: 10.1016/j.yexcr.2005.10.021
- 4- Tambe P, Kumar P, Paknikar KM, Gajbhiye V. Decapeptide functionalized targeted mesoporous silica nanoparticles with doxorubicin exhibit enhanced apoptotic effect in breast and prostate cancer cells. Int J Nanomedicine. 2018;13:7669-80. doi: 10.2147/IJN.S184634

- 5- Divya M, Vaseeharan B, Abinaya M, Vijayakumar S, Govindarajan M, Alharbi NS, et al. Biopolymer gelatin-coated zinc oxide nanoparticles showed high antibacterial, antibiofilm and anti-angiogenic activity. *J Photochem Photobiol B*. 2018; 178: 211-8. doi: 10.1016/j.jphotobiol.2017.11.008.
- 6- Ali A, Ahmed S. A review on chitosan and its nanocomposites in drug delivery. *International journal of biological macromolecules*. 2018; 109: 273-86. doi: 10.1016/j.ijbiomac.2017.12.078
- 7- Sanaeimehr Z, Javadi I, Namvar F. Antiangiogenic and antiapoptotic effects of green-synthesized zinc oxide nanoparticles using *Sargassum muticum* algae extraction. *Cancer Nanotechnol*. 2018; 9(1): 3. doi: 10.1186/s12645-018-0037-5.
- 8- Ancona A, Dumontel B, Garino N, Demarco B, Chatzitheodoridou D, Fazzini W, et al. Lipid-coated zinc oxide nanoparticles as innovative ROS-generators for photodynamic therapy in cancer cells. *Nanomaterials (Basel)*. 2018; 8(3): pii: E143. doi: 10.3390/nano8030143.
- 9- Attoub S, Shahrazad S, Kholoud A. PO-419 Use of origanum majorana oil in lung cancer therapy. *ESMO Open* 2018; 3(Suppl 2): A187. doi: 10.1136/esmoopen-2018-EACR25.445
- 10- Skehan P, Storeng R, Scudiero D, Monks A, McMahon J, Vistica D, et al. New colorimetric cytotoxicity assay for anticancer-drug screening. *J Natl Cancer Inst*. 1990; 82(13): 1107-12. DOI: 10.1093/jnci/82.13.1107
- 11- Nair S, Sasidharan A, Divya Rani VV, Menon D, Nair S, Manzoor K, et al. Role of size scale of ZnO nanoparticles and microparticles on toxicity toward bacteria and osteoblast cancer cells. *J Mater Sci Mater Med*. 2009; 20 Suppl 1: S235-41. doi: 10.1007/s10856-008-3548-5.
- 12- Safavi E, HomayouniTabrizi M, Karimi E. Investigation of Antiangiogenic Properties of Green ZnO Nanoparticles Synthesized By Root Extract of Persicaria bistorta. *Sci J Ilam Univ Med Sci*. 2018; 26(2): 45-56. [Persian]
- 13- Ghandehari S, Homayouni Tabrizi M, Ardalan P. Evaluation of Anti-angiogenic Activity of Silver Nanoparticle Synthesis by Rubina tinctorum L (Ru-AgNPs) Using Chicken Chorioallantoic Membrane (CAM) Assay. *Arak Med Univ J*. 2018; 21(1): 82-90. [Persian]
- 14- Odisho AY, Rabban JT, Meng MV. Development of CNS-type primitive neuroectodermal tumor in metastatic testicular mixed germ cell tumor. *Urol Case Rep*. 2016; 6: 7-8. doi: 10.1016/j.eucr.2016.01.003
- 15- Kalepu S, Nekkanti V. Improved delivery of poorly soluble compounds using nanoparticle technology: a review. *Drug Deliv Transl Res*. 2016; 6(3): 319-32. doi: 10.1007/s13346-016-0283-1.
- 16- Wahab R, Siddiqui MA, Saquib Q, Dwivedi S, Ahmad J, Musarrat J, et al. ZnO nanoparticles induced oxidative stress and apoptosis in HepG2 and MCF-7 cancer cells and their antibacterial activity. *Colloids Surf B Biointerfaces*. 2014; 117: 267-76. doi:10.1016/j.colsurfb.2014.02.038
- 17- Sharma V, Anderson D, Dhawan A. Zinc oxide nanoparticles induce oxidative DNA damage and ROS-triggered mitochondria mediated apoptosis in human liver cells (HepG2). *Apoptosis*. 2012;17(8): 852-70. doi: 10.1007/s10495-012-0705-6.
- 18- Akhtar MJ, Ahamed M, Kumar S, Khan MM, Ahmad J, Alrokayan SA. Zinc oxide nanoparticles selectively induce apoptosis in human cancer cells through reactive oxygen species. *Int J Nanomedicine*. 2012; 7: 845-57. doi: 10.2147/IJN.S29129.
- 19- Malaikozhundan B, Vaseeharan B, Vijayakumar S, Pandisvelvi K, Kalanjam MAR, Murugan K, et al. Biological therapeutics of *Pongamia pinnata* coated zinc oxide nanoparticles against clinically important pathogenic bacteria, fungi and MCF-7 breast cancer cells. *Microb Pathog*. 2017; 104: 268-77. doi: 10.1016/j.micpath.2017.01.029.
- 20- Namvar F, Rahman HS, Mohamad R, Azizi S, Tahir PM, Chartrand MS, et al. Cytotoxic effects of biosynthesized zinc oxide nanoparticles on murine cell lines. *Evid Based Complement Alternat Med*. 2015; 2015: 593014. doi: 10.1155/2015/593014.
- 21- Liu T, Liang H, Liu L, Gong Y, Ding Y, Liao G, et al. Influence of pristine and hydrophobic ZnO nanoparticles on cytotoxicity and endoplasmic reticulum (ER) stress-autophagy-apoptosis gene expression in A549-macrophage co-culture. *Ecotoxicol Environ Saf*. 2019; 167: 188-95. doi: 10.1016/j.ecoenv.2018.10.018.

- 22- Simon HU, Haj-Yehia A, Levi-Schaffer F. Role of reactive oxygen species (ROS) in apoptosis induction. *Apoptosis*. 2000; 5(5): 415-8. DOI: 10.1023/a:1009616228304
- 23- Al Dhaheri Y, Attoub S, Arafat K, AbuQamar S, Viallet J, Saleh A, et al. Anti-metastatic and anti-tumor growth effects of Origanum majorana on highly metastatic human breast cancer cells: inhibition of NF κ B signaling and reduction of nitric oxide production. *PLoS One*. 2013; 8(7): e68808. doi: 10.1371/journal.pone.0068808.
- 24- Mroczek-Sosnowska N, Sawosz E, Vadalasety KP, Łukasiewicz M, Niemiec J, Wierzbicki M, et al. Nanoparticles of copper stimulate angiogenesis at systemic and molecular level. *Int J Mol Sci*. 2015; 16(3): 4838-49. doi: 10.3390/ijms16034838.